

EEN MARATHON MET VRAAGTEKENS.

Naar jaarlijkse gewoonte doen we met onze groep een marathon in het buitenland en dit jaar viel de keuze op deze van Palma de Mallorca.

Meestal kunnen we de te verwachten prestaties tamelijk goed inschatten maar deze keer waren er meer vraagtekens dan zekerheden.

Wat iedereen in de eerste plaats bezig hield was hoe Thierry en Veerle zouden presteren. Voor Thierry was het zijn derde marathon en hij wou de stijgende curve na Athene en Istanbul verder doortrekken. Hiervoor werd niets aan het toeval over gelaten met een uitgekiend trainingsschema en zes maand seksuele onthouding !! Het resultaat was er dan ook naar met nog maar eens een verscherping van zijn tijd en als toetje de eerste van de groep. Voor Veerle pakte het minder goed uit: geen verbetering van haar beste tijd en op de koop toe hevige krampen aan de aankomst. Hieruit kunnen we maar één conclusie trekken: onthouding is goed voor de man maar nefast voor de vrouw. Om hieraan te verhelpen heeft een oude jogger die toch niets meer te bewijzen heeft zich zelf kandidaat gesteld om Veerle ook op dat gebied bij te staan zodat zij de volgende marathon ook optimaal kan presteren. Blijft natuurlijk de vraag: klopt dat van die onthouding of hebben ze ons iets wijs gemaakt? Ik heb in ieder geval mijn twijfels.

Het tweede vraagteken was Christophe. Bijna geen trainingen met ons gedaan en bovendien last van zijn achillespees. Dat belette hem niet om in Rijsel al sterk te presteren en ook in Palma was er van kwetsuur of slechte vorm niets te merken.

Aan de start stond maar een neofiet namelijk David. Had wel ervaring met kwart triatlons maar nog geen 42,195 Km gelopen en had bijna geen lange duurlopen gedaan. Achtte dat laatste niet nodig want hij zou wel op zijn talent de wedstrijd uitlopen: van een vraagteken gesproken! Maar blijkbaar heeft hij toch het talent, want hij liep een schitterende wedstrijd met zelfs de tweede helft rapper dan de eerste.

Dan is er Peter: iedereen verwachtte hem als winnaar van de groep en dat hij achteraf last zou hebben van zijn maag zou ons niet verrassen. Het pakte anders uit: dat van die maag klopte, maar in de wedstrijd moest hij al direct Thierry en Johan laten voorgaan en kreeg op het einde nog een serieuze klop.

Nog zo een vraagteken was Johan. Het laatste jaar was hij een paar keer gekwetst en dus trainde hij verscheidene woensdagen los van de groep. Ook zijn geliefde Blonde Enames zwoor hij tijdelijk af en dat riep vraagtekens op wat zijn bedoelingen waren. De vorige keer dat hij sportdrank in plaats van bier dronk en ook op zijn eentje trainde liep hij de marathon in minder dan drie uur. Deze keer echter geen record, maar toch een goede prestatie.

Annie probeerde ons met vraagtekens en twijfels op te zadelen door te klagen over darmen en andere ongemakken. Dat twijfels overbodig waren bewijst haar prestatie: eerste in haar categorie en achtste vrouw in de volledige uitslag!!

Altijd een vraagteken is Hans: zal hij op tijd komen en loopt hij uit? Aan het station was hij ruim op tijd en dat was al een goed voorteken. Anderzijds had hij door allerlei omstandigheden verschillende duurlopen moeten missen en tijdens de marathon moesten we twee maal ons hotel passeren (Km 28 en 31). Dat is natuurlijk zeer verleidelijk op die kilometers waar de miserie meestal begint. Mijn vrees was volkomen ongegrond, want hij liep niet zijn beste marathon, maar eindigde toch met een tijd in de lijn van de betere van de groep.

Waar we absoluut geen zicht op hadden was wat "speedy" Meirlaen ging doen. Hij trainde zelden met onze groep en als hij eens meeliep zoals de laatste woensdag liep hij te spelen!! Dat laatste zou hem in Palma zuur opbreken: traag gestart kon hij

tot Km 30 zijn tempo van 11 Km/u aanhouden, maar kreeg op het einde een serieuze klop en eindigde 30 seconden boven 4 uur.

Zelf zat ik ook met serieuze vraagtekens: mijn laatste marathon in Visé was een regelrechte ramp: niet alleen een tijd van bijna vier uur en een kwart maar bovendien stikkapot! Van die tijd lag ik niet wakker, maar van het feit dat ik uren later nog altijd geen witteke met smaak kon drinken des te meer. Dit wou ik nu ten allen prijze vermijden en dus startte ik zeer voorzichtig aan 11 Km/u. Liet zelfs onmiddellijk mijn vaste marathoncompagnon Veerle gaan om mij zeker niet te verbranden. En het loonde: een tijd zoals ik verwachtte en vooral gezond en fris aan de aankomst. Deze keer geen probleem om mij na enkele uurtjes met volle overgaven op de San Miguel en de Cava te storten!

Gelukkig waren het niet voor iedereen vraagtekens. Jean-François wou zijn tijd van Brussel verbeteren en door zijn eigen wedstrijd te lopen en naar niemand om te zien slaagde hij in zijn opzet. Ook onze benjamin Kenny zou ons niet verrassen in zijn derde marathon. De eerste twee startte hij tamelijk vlug en kreeg op het einde telkens een serieuze klop van de hamer. Nu had hij al meer ervaring met de 42,195 Km en dus startte hij wat trager dan de eerste keer in Rome en moest maar geleidelijk wat snelheid minderen om als derde van de groep in een persoonlijke beste tijd te eindigen.

Daarmee is alles verteld wat moest verteld over het sportieve en kan ik wat uitweiden over de rest van onze trip. Volop zon en warm en dus moest het zwembad en de zee getest worden. Het zwembad had weinig succes en "speedy" moest de ouderdomsdeken zelfs een (onnodig) duwtje geven om in het water te duiken. Misschien was die slechte prestatie van zondag wel een straf voor dat zetje!! De zee daarentegen was geen probleem en enkele mannen deden zelfs aan naaktzwemmen!! Maar omdat de dames hun voorbeeld niet volgden werd dat experiment maar rap stop gezet. Als sportievelingen kunnen we natuurlijk niet ganse dagen aan het strand liggen en dus werden voor de maandag enkele fietsen gehuurd om de nabije omgeving te verkennen. In Palma eindigt het seizoen einde oktober en de fietsen waren blijkbaar ook einde seizoen met afbrekende pedaalen, aflopende ketting en platte banden tot gevolg. Gelukkig ontpopte David zich tot fietshersteller zodat iedereen toch veilig terug thuis geraakte. Of toch bijna iedereen want in volle spurt blokkeerde Kenny zijn wiel en door goede reflexen kon hij een valpartij vermijden maar hield er toch een paar geschaafde tenen aan over. De volgende dag werden voor de zekerheid dan maar scooters gehuurd om verder het binnenland in te trekken en daar waren gelukkig geen problemen mee. Op de terugweg speelden ze wel Christophe kwijt, maar blijkbaar kende hij de binnenbaantjes want hij kwam als eerste terug aan in het hotel.

En van het hotel gesproken, we waren er met ons gat in de boter gevallen. Ontbijtbuffet met alles er op en er aan en zelfs bubbels!! Ook het middag- en avondeten in buffetvorm met veel keuze en variatie. De eerste avond zelfs kreeft à volonté! Voor de drank was er iets minder keuze maar het bier (San Miguel) was licht, maar goed en er waren ook voldoende andere keuzes aan frisdranken en cocktails. Niet alle cocktails zaten echter in de "all-in" formule en daar had iemand het toch moeilijk mee. Maar verder heb ik niemand horen klagen.

Tot besluit kan ik zeggen: een geslaagde uitstap zowel op sportief als recreatief vlak. Met dank aan onze organisator Johan die we meteen maar zullen aanspreken om volgend jaar een nieuwe marathonautstap te organiseren.

